

Sr. Joela Krüger

Bönehjälp i ändens tid

Vi tänker att vi borde be mycket mer. Men hur? Vi står hjälplösa inför vår tids enorma problem, som har lätt för att övermanna oss. Hur ska vi klara att be ännu mer, när vi redan knappt kan leva upp till det som dagligen förväntas av oss? Jesus lägger inte på oss mer än vi kan bemästra. Frågan är bara på vilket sätt han vill göra oss i stånd att klara av det ”omöjliga”.

När Jesus tog avsked från sina lärjungar talade han i stor kärlek om för dem, hur gemenskapen med honom skulle se ut i framtiden: ”Jag kallar er inte längre tjänare, för tjänaren vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner...” (Joh. 15:15). När vi är förenade med honom på det sättet som vänner, uppfordrar han oss att be om vad vi vill! Han försäkrar oss att bönen blir hörd. Är det inte ett mäktigt löfte? – Men varför är våra erfarenheter ofta så annorlunda?

Vi vet från våra mänskliga relationer, att ju mer vi lever tillsammans i kärlek, desto lättare blir det för oss att göra det rätta, även utan ord och instruktioner. Hur mycket mer gäller inte det för vår relation med Jesus, han som är Kärleken själv! I liknelsen om vinstocken och grenarna belyser han detta för oss på ett fantastiskt sätt. Grenen ”producerar” ingenting, den förblir bara i en konstant organisk livsförbindelse med vinstocken. Det är den helige Ande som gör det möjligt för oss att förbli förenade med Jesus på det här sättet. Han skriver Faderns kärleksbud i våra hjärtan, så att vi kan fånga upp vad som ligger på hans hjärta. Då vet vi vad vi speciellt ska be för.

Det är därför Jesus säger så mycket i avskedstalet om vem den helige Ande är och vad som är hans uppgift. Ofta förknippar vi den helige Ande bara med det som skedde på pingstdagen och nådegåvorna. Men det är alltför begränsat om vi vill förstå hans storhet.

Den helige Ande bor i oss och känner oss på djupet av vår själ där ingen människa har tillträde. Därför kan han förnya oss helt och fullt. Det är han som ger oss del i den organiska förbindelsen med vinstocken, Jesus. Det sker i den grad vi överlåter oss till honom, litar på honom och förväntar allt av honom. Då lär vi oss att läsa Bibeln med andra ögon. Vi lär oss att höra Guds stämma och göra det han säger. Våra egenmäktiga tankar, värderingar och handlingar kommer i allt större grad in under den helige Andes herradöme. En naturlig frukt av det blir att vi alltid är i bön. Det är inte våra egna ansträngningar som ger oss auktoritet i bönen så vi får bönesvar, utan det att vi lever i en ständig förbindelse med Jesus.

Efter förutsägelsen om att lärjungarna skulle möta förföljelse, talar Jesus tydligast om den helige Ande.

I Johannes 16:7-13 förklarar han med eftertryck Andens verk som Hjälpare och Tröstare på tre områden.

Hans första uppgift är att överbevisa oss om synd. Och synden är: ”de tror inte på mig” säger Jesus. Det överraskar oss till att börja med. Vi hade kanske räknat med att få presenterat en ”syndakatalog”. Även om det är en viktig uppgift för den helige Ande att visa oss sanningen om vårt liv, så öppnar han ingen straffprocess mot oss. Han är ingen åklagare. Han ger oss tröst och förmaning. Det han vill är att göra försoningsoffret på Golgata allt större för oss.

Eftersom Jesus tog på sig vårt straff har han en gång för alla löst syndens problem. Lammets blod utplånar varje synd. Därför finns det bara *en* synd – att vi inte tror honom! Om vi inte tror honom, säger vi därmed: Ditt offer var inte stort nog för mig. Att tro betyder att ta emot Jesu erbjudande om nåd. Den som hela tiden nekar att ta emot ett helt oförtjänt erbjudande att bli benådad, blir kvar i fängelset. Den som tar emot det, upplever att hans bojar lossnar och han blir frigiven.

Den andra uppgiften som Jesus säger att den helige Ande har, är inte lätt för oss att förstå. Han säger till lärjungarna att Anden ska överbevisa dem om rättfärdighet: ”jag går till Fadern och ni ser mig inte längre.” Som den store översteprästen ska han representera dem inför Fadern. De kommer att leva av hans rättfärdighet, utan att se honom med sina ögon. Tanken på att Jesus inte skulle vara hos dem längre, var den gången en obeskrivlig sorg för lärjungarna. De var fullständigt blinda för en sådan ”rättfärdighet”. Jesus måste säga till dem att om de älskade honom skulle de glädja sig med honom att han gick till Fadern.

Men vi har vant oss vid att leva som kristna ”utan att se”. Vi upplever det nästan inte som en förlust längre. Därmed har vi mist den förväntan och spänning i att hålla utkik efter Jesus som kännetecknade de första församlingarna. Men i vår tid kommer det att ändra sig. Alla de som i kärlek väntar på hans återkomst (se 2 Tim. 4:8) kommer att förenas med varandra över samfundsgränserna.

Jesus har alltid prisat dem saliga som inte ser men ändå tror. I den begynnande ändens tid upplever vi att orättfärdigheten mer och mer tar överhand. Det blir allt svårare för oss när våra böner inte verkar bli hörda. När vi står inför otaliga negativa fakta, är det inte lätt att hålla ut i tro utan att se. Därför avslutar Jesus liknelsen om änkan och den orättfärdige domaren med en ängslig fråga: ”Men ska Människosonen finna tron på jorden när han kommer?” (Luk. 18:8)

Den tredje uppgiften som den helige Ande har, är att överbevisa oss om domen – det vill säga, om det faktum att ”denna världens furste är dömd”. Vi kan bara be med förväntan att bli hörda, så länge vi är övertygade om att detta är en realitet. Jesu segerrop på korset gäller för evigt: ”Det är fullbordat!” Här blev Satans öde slutgiltigt avgjort. Det vi upplever här på jorden i dag, är det sista upproret från en fiende som redan är slagen och övervunnen. Även hos en nation som har förlorat, kan det ta lång tid innan den offentligt erkänner nederlaget och skriver under ett kapitulationsdokument. Jesus kallar fienden ”denna världens furste”. Det var med krav på denna makt Satan gick emot Jesus, visade honom världens alla riken och sa: ”Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.”

Ända till Jesu återkomst kommer Satan att fortsätta med den strategien. Den som bagatelliserar

och undervärderar honom, är utlämnad till honom. Den helige Ande däremot vill alltid rikta vår blick mot de sanna maktförhållandena. Han visar oss Kungarnas Kung och herrarnas Herre, han som har sagt: ”Denna världens furste är dömd” och ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.” På hans befallning hålls domen tillbaka eller blir tillåten som följd av synden. Till syvende och sist är det bara den upphöjde Herren, Jesus Kristus, som har makt att styra världens gång.

Som bönen folk i den begynnande ändens tid får vi inte hänge oss åt illusioner. Vi måste veta vad Jesus säger om den här tiden. Världsvid förföljelse av kristna, krig, katastrofer, persioner, negativ utveckling, alla möjliga sjukdomar och lidanden kan inte bara ”bes bort”. Men trots det har vi inflytande över det som sker. Vi kan mildra och förändra omständigheterna. Många bönhörelser kommer vi att förstå och kunna tacka för först i evigheten.

Enligt liknelsen om ogräset (Matt. 13) tillåter Gud att det goda och det onda växer tillsammans helt tills skörden är mogen. Men det är först och främst vetet han är intresserad av. Vetet vill han beskydda och bevara. Inte ett halmstrå får gå förlorat, för hela skörden ska komma in i Guds rike. Det är denna höjdpunkt, den stora ”skördefinalen”, som vi ska bana väg för genom bön och med hela livet som insats.

Moder Basileas böner och sånger har varit till stor hjälp i vårt eget böneliv. En proklamation som kan användas i varje situation övertog hon tidigt från Johann Christoph Blumhardt*. I årtionden har vi använt den i våra gemensamma böner, som inte bara blir bekräftade med ett ”Amen” utan ofta med ropet:

”JESUS ÄR SEGERHERRE!”

Det här ropet kan helvetet inte stå ut med att höra, eftersom det är sanningen! Här har Gud gett oss ett mäktigt vapen: I Andens enhet får vi tillsammans med alla troende runt omkring i världen ropa ut att JESUS ÄR SEGERHERRE! – Denna världens furste är dömd. Halleluja! Han som är Segerherre över kungarna på jorden ska snart inta sin tron. Då ska alla se honom i stor makt och härlighet. – Ja, ”riket är ditt, och makten och härligheten, i evighet. Amen.”

* tysk präst och själavårdare i den württembergiska väckelse-rörelsen (1805 – 1880)

Till samma tema av M.Basilea Schlink:

DÄR ANDEN BLÅSER, 176 sidor

DEN FÖRSTA KÄRLEKEN, 96 sidor

MIN BÖN I VARDAGEN, 50 sidor

BOT – ETT GLÄDJEFYLLT LIV, 80 sidor

© 2017 De Evangeliska Mariasystrarna (SJ 21sv)
Originallets titel: Vollmächtig beten, aber wie?

All litteratur av M.Basilea Schlink och syster Joela kan beställas hos:

www.evangeliskamariasystrarna.webnode.se

Bibelcitaten är tagna från Svenska Folkbibeln 2014